

МАТЕРІАЛИ

ІІ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ

“ДИНАМІКА НАУКОВИХ
ДОСЛДЖЕНЬ ‘2004”

21-30 червня 2004 року

ЗМІСТ

Балахонова О.В. Государственное регулирование инвестиционной сферы	3
Богашко О.Л. Регіональна політика держави як інструмент просторового регулювання соціально-економічного розвитку	6
Богушко О.Н. Проблема существования «конвертационных центров» и её решение	8
Васенко В.К. Монетарне регулювання у вільній економічній зоні.....	10
Власюк В.Є. Щодо важелів впровадження економічної політики у світовій практиці наприкінці ХХ століття	13
Гайворонюк Н.В., Уманців Б.Б. Туризм в контексті концепції сталого розвитку	16
Гаркуша В.В. Державне регулювання узгоджувальної практики економічних суб'єктів	20
Головченко О.М. Економічна безпека України і показники її оцінки	22
Доннік Т.С. Стан та перспективи подальшого розвитку економічного інструментарію в природокористуванні	24
Закревська Л.М. Умови економічної конкуренції в Україні	26
Зубрицкая Г.С. Проблемы разгосударствления естественных монополий в переходной экономике Республики Беларусь	28
Каминский П.Д. Роль государственного стимулирования внутреннего спроса в процессе формирования механизма устойчивого развития	31
Кучеренко Д.Г. Проблеми управління сектором вищої освіти в трансформаційний період	33
Лежепекова В.Г. Роль реструктуризации предприятия в антикризисном управлении	35
Мащенко М.А. Взаємозв'язок державної та регіональної політики в питаннях регулювання оплати праці	37
Олександров М.П. Акценти державного регулювання національного виробництва	39
Павленко Н.В., Павленко В.В. Удосконалення податкової системи – основа наповнення бюджетів різних рівнів	41
Петреченко А.І. Формування доходів місцевих бюджетів	43
Пивавар И.В. Социальная защита населения крупного города	45
Попович Т.М. Напрямки формування стратегії регулювання ринку споживчих товарів	46
Семенцова М.М. Оценка эффективности государственной поддержки при реализации природоохранных мероприятий	50
Скорба О.А. Монополізація економіки – небезпека для України	52
Скурихина Т.Г., Киселева М.А. Модель мультиплікатора: понятie и значение в решении проблемы инвестирования процессов диверсификации АПК	55
Федірко Н.В. Трансфери в системі державного регулювання доходів населення	59

Расчет и ведение соответствующей статистики по показателю удельных приведенных затрат государства на предотвращение эколого-экономического ущерба позволит упорядочить и скоординировать мероприятия государственной поддержки для всего комплекса экологозащитных мероприятий, проводимых в Украине.

Литература.

1. Крыжановский Р.А., Громова Е.Н., Галушкина Т.П. Морская экономика. - М.: Наука. 1991. - 163 с.
2. Семенцова М.М. Экономический аспект обоснования многоцелевых экологических комплексов на акваториях мирового океана. – О.: ОГЭУ, 2000. – 105 с.
3. Христенко С.И. Экономический механизм управления производством и охраной окружающей среды. – К.: Вища школа, 1986 - 143 с.

К.е.н. Скорба О.А.

Українська академія банківської справи, м. Суми
МОНОПОЛІЗАЦІЯ ЕКОНОМІКИ – НЕБЕЗПЕКА ДЛЯ УКРАЇНИ

На сьогоднішньому етапі розвитку нашої економіки, дуже бентежить процес монополізації нашої економіки – відкритої, тіньової, стихійної. Останні події на продовольчому ринку, на ринку палива ще раз засвідчують про небезпечність такого процесу.

Тому завдання держави – всіх її органів зверху донизу – законодавчої, виконавчої, судової – полягає в тому, щоб за допомогою зваженої, ефективної, послідовної і в той же час жорсткої економічної політики загальмувати цей процес, обмежити діяльність корпоративних владних економічних структур, які гальмують (стримують) демократичні перетворення в суспільстві.

Такі події можуть повторюватися і в інших секторах народного господарства. Складається думка, що деякі законодавчі і виконавчі структури недостатньо усвідомлюють загрозу, пов’язану з цим процесом. На наш погляд ця проблема потребує серйозного розгляду.

В своїй фундаментальній праці «Основные принципы экономической политики М. Прогресс 1995» видатний економіст першої половини ХХ ст. Вальтер

Ойкен сформулював один із важливіших її принципів. Він полягає в тому, щоб держава за допомогою своєї економічної політики обмежувала економічну владу картелів, олігополій, монополій, владних економічних структур, що досягається шляхом розмежування сфери повсякденного господарювання і політико-державної діяльності. (В.Ойкен с. 472).

Цю ж думку висловив Л. Кучма в промові в зв’язку з 12 річницею Незалежності України, підкреслив необхідність відокремлення капіталу від політики.

Це означає, що капітал повинен виконувати свою роботу: Здійснювати ефективне виробництво на основі сучасних досягнень науки, техніки, технології, інформації і т. ін., а держава, її політичні інституції – здійснювати активну соціальну політику, забезпечувати конституційне право громадян, їх свободу вести безкомпромісну боротьбу проти монополізації економіки, проти егоїстичних корпоративних інтересів, впливаючи своєю політичною діяльністю на всі процеси в суспільстві.

Демонополізація економіки буде гальмуватися доти, поки в законодавчих та урядових структурах будуть діяти прихильники або представники владних економічних структур. А монополізація економіки буде вести до розшарування суспільства на багатьох та бідних, до диференціації в суспільстві, посилення соціальної напруги.

На нашу думку, необхідно здійснити наступні заходи, що будуть сприяти демократизації нашої економіки:

1. Розробити антимонопольний кодекс (систему законодавчих актів анти-монопольного характеру) у відповідності до яких здійснюється державне регулювання діяльності монопольних, олігопольних і інших владних економічних структур чи намагання їх створити.
2. Відповідно до Конституції України, парламент повноважений призначати голову Антимонопольного комітету. На нашу думку Антимонопольний комітет повинен бути незалежним. Антимонопольний комітет повинен здійснювати свої функції тільки на основі Закону прийнятого Парламентом, і він повинен здійснювати свою діяльність так як її здійснює Національний банк України.
3. Діяльність комітету направлена на те, щоб створити нормальні і однакові умови конкуренції для функціонування підприємств різних розмірів і різних форм власності. Забороняються усі форми зговору картельного або монопольного типу.

4. Антимонопольний комітет здійснює контроль і регулювання не тільки на олігополістичних чи монополістичних ринках, але і на ринках так званої "вільної конкуренції", яка веде до створення неконтрольованого ринку, що, як відомо, приводить до концентрації виробництва і капіталу і нарешті, до монополізації ринку.

5. Порушники антимонопольного законодавства притягаються до суворої відповідальності за його порушення. Санкції, які застосовуватимуться, повинні бути жорсткими і ефективними, адміністративними та кримінальними (заборона на підприємницьку діяльність, розпуск монопольних структур, їх розформування і ін.).

6. Антимонопольний комітет з іншими урядовими структурами повинен всіляко сприяти розвитку малого і середнього підприємництва, як противагу монополізації економіки, як основи створення громадянського суспільства і демократичного розвитку України.

7. Вести рішучу боротьбу проти злиття адміністративної влади різних рівнів з владними монопольними групами, що заважають створенню і функціонуванню малого і середнього підприємництва та здорової конкуренції. Розвитку малого і середнього підприємництва будуть сприяти всі заходи антимонопольного законодавства та ретельного їх виконання.

8. Ті, хто приходять у структури законодавчої, виконавчої, судової влади, повинні залишати підприємницьку діяльність.

Ефективна державна антимонопольна політика буде сприяти створенню необхідної основи для функціонування соціально орієнтованої економіки, правої держави, громадянського суспільства, що забезпечить конституційні права людини, її свободу, верховенство права, законів, народовладдя, а не владу капіталу.